

- The Talmud (Bava Batra 14b) attributes Melachim to Yirmiyahu/Jeremiah.

1. I Kings 1:1-14

(א) והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו: (ב) ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהיל סכנת ושכבה בחיקו וחס לאדני המלך: (ג) ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: (ד) והנערה יפה עדמאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: (ה) ואדניה ברחנית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: (ו) ולא יעצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טובתאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: (ז) והיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: (ח) וצדוק הכהן ובניהו בןיהוידע ונתן הנביא ושמעיה ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו: (ט) ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: (י) ואתנתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: (יא) ויאמר נתן אל בתישבע אם שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אדניהו ברחנית ואדניו דוד לא ידע: (יב) ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה: (יג) לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו: (יד) הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך:

(1) King David was now old, advanced in years; and though they covered him with bedclothes, he never felt warm. (2) His courtiers said to him, "Let a young virgin be sought for my lord the king, to wait upon Your Majesty and be his attendant; and let her lie in your bosom, and my lord the king will be warm." (3) So they looked for a beautiful girl throughout the territory of Israel. They found Abishag the Shunammite and brought her to the king. (4) The girl was exceedingly beautiful. She became the king's attendant and waited upon him; but the king was not intimate with her. (5) Now Adonijah son of Haggith went about boasting, "I will be king!" He provided himself with chariots and horses, and an escort of fifty outrunners. (6) His father had never scolded him: "Why did you do that?" He was the one born after Absalom and, like him, was very handsome. (7) He conferred with Joab son of Zeruiah and with the priest Abiathar, and they supported Adonijah; (8) but the priest Zadok, Benaiah son of Jehoiada, the prophet Nathan, Shimei and Rei, and David's own fighting men did not side with Adonijah. (9) Adonijah made a sacrificial feast of sheep, oxen, and fatlings at the Zohelath stone which is near En-rogel; he invited all his brother princes and all the king's courtiers of the tribe of Judah; (10) but he did not invite the prophet Nathan, or Benaiah, or the fighting men, or his brother Solomon. (11) Then Nathan said to Bathsheba, Solomon's mother, "You must have heard that Adonijah son of Haggith has assumed the kingship without the knowledge of our lord David. (12) Now take my advice, so that you may save your life and the life of your son Solomon. (13) Go immediately to King David and say to him, 'Did not you, O lord king, swear to your maidservant: "Your son Solomon shall succeed me as king, and he shall sit upon my throne"? Then why has Adonijah become king?' (14) While you are still there talking with the king, I will come in after you and confirm your words."

2. I Kings 2:1-12

(א) ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר: (ב) אנכי הלך בדרך כלהארץ וחיזקת וחיזקת להיטיב: (ג) ושמת את משמרתך אל אלקיך ללכת בדרךך לשמר חקתי מצותי ומשפטיו ועדותי ככתוב בתורת משה למען תשליך את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: (ד) למען יקים ה' את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרככם ללכת לפני באמת בכל לבבכם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: (ה) וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשנישרי צבאות ישראל לאבגר בן נר ולעמשא בן גייתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: (ו) ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: (ז) ולבני ברזל הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: (ח) והנה עמך שמעי בן גייתר בן גייתר מבחירים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתך מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמתך בחרב: (ט) ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאל: (י) וישכב דוד עם אבתי ויקבר בעיר דוד: (יא) והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושש שנים: (יב) ושלמה ישב על כסא דוד אביו ונתן מלכתו מאד:

(1) When David's life was drawing to a close, he instructed his son Solomon as follows: (2) "I am going the way of all the earth; be strong and show yourself a man. (3) Keep the charge of the LORD your G-d, walking in His ways and following His laws, His commandments, His rules, and His admonitions as recorded in the Teaching of Moses, in order that you may succeed in whatever you undertake and wherever you turn. (4) Then the LORD will fulfill the promise that He made concerning me: 'If your descendants are scrupulous in their conduct, and walk before Me faithfully, with all their heart and soul, your line on the throne of Israel shall never end!' (5) "Further, you know what Joab son of Zeruiah did to me, what he did to the two commanders of Israel's forces, Abner son of Ner and Amasa son of Jether: he killed them, shedding blood of war in peacetime, staining the girdle of his loins and the sandals on his feet with blood of war. (6) So act in accordance with your

wisdom, and see that his white hair does not go down to Sheol in peace. (7) "But deal graciously with the sons of Barzillai the Gileadite, for they befriended me when I fled from your brother Absalom; let them be among those that eat at your table. (8) "You must also deal with Shimei son of Gera, the Benjaminite from Bahurim. He insulted me outrageously when I was on my way to Mahanaim; but he came down to meet me at the Jordan, and I swore to him by the LORD: 'I will not put you to the sword.' (9) So do not let him go unpunished; for you are a wise man and you will know how to deal with him and send his gray hair down to Sheol in blood." (10) So David slept with his fathers, and he was buried in the City of David. (11) The length of David's reign over Israel was forty years: he reigned seven years in Hebron, and he reigned thirty-three years in Jerusalem. (12) And Solomon sat upon the throne of his father David, and his rule was firmly established.

3. Avraham's Death Genesis 24:1-5, 25:7-11

(א) וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַיָּמִים וְה' בֵּרַךְ אֶת־אַבְרָהָם בְּכָל־: (ב) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עַבְדּוֹ זֶקֶן בֵּיתוֹ הַמְּשָׁל בְּכָל־אֶשְׁרָלוֹ שֵׁם־נָא יִדְדָה תַּחַת יָרְכִי: (ג) וְאַשְׁבִּיעֶנְךָ בְּה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: (ד) כִּי אֶל־אֶרֶץ וְאֶל־מִלְדָּתִי תֵלֵךְ וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבְנִי לִי־צַחֵק: (ה) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֶעֱבֹד אוֹלִי לֹא־תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הֲשֵׁיב אֲשִׁיב אֶת־בְּנֶךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵצֵאת מִשָּׁם:

(ז) וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר־חִי מֵאֵת שְׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחֹמֶשׁ שָׁנִים: (ח) וַיָּגֹעַ וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשֹׁבֵעַ וַיֹּאסֹף אֶל־עַמּוּי: (ט) וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנָיו אֶל־מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שְׂדֵה עֶפְרָן בְּצִחְרֵי הַחֲתָי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מְמָרָא: (י) הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר־קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חַיֵּת שְׁמָה קָבַר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ: (יא) וַיְהִי אַחֲרַי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּבְרַךְ אֱלֹקִים אֶת־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשָׁב יִצְחָק עַם־בָּאָר לְחַי רֵאִי:

(1) Abraham was now old, advanced in years, and the LORD had blessed Abraham in all things. (2) And Abraham said to the senior servant of his household, who had charge of all that he owned, "Put your hand under my thigh (3) and I will make you swear by the LORD, the G-d of heaven and the G-d of the earth, that you will not take a wife for my son from the daughters of the Canaanites among whom I dwell, (4) but will go to the land of my birth and get a wife for my son Isaac." (5) And the servant said to him, "What if the woman does not consent to follow me to this land, shall I then take your son back to the land from which you came?"

(7) This was the total span of Abraham's life: one hundred and seventy-five years. (8) And Abraham breathed his last, dying at a good ripe age, old and contented; and he was gathered to his kin. (9) His sons Isaac and Ishmael buried him in the cave of Machpelah, in the field of Ephron son of Zohar the Hittite, facing Mamre, (10) the field that Abraham had bought from the Hittites; there Abraham was buried, and Sarah his wife. (11) After the death of Abraham, G-d blessed his son Isaac. And Isaac settled near Beer-lahai-roi.

4. Yaakov's Death: Genesis 47:28-32, 48:1-6, 49:1-2, 33

(כח) וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם חֲמִישֵׁי שָׁבַע שָׁנִים וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְמוֹתוֹ וַיִּקְרָא אֶל־בְּנָיו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מִצָּאתַי חַן בְּעֵינֶיךָ שֵׁם־נָא יִדְדָה תַּחַת יָרְכִי וְעֵשִׂית עִמְדִי חֶסֶד וְאָמַת אֶלְנָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: (ל) וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וְנִשְׂאֲתָנִי מִמִּצְרַיִם וְקִבַּרְתָּנִי בְּקִבְרֹתָם וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲשֶׂה כְדַבְּרְךָ: (לא) וַיֹּאמֶר הַשְּׂבִיעָה לִי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמֶּטֶה: (פ) (א) וַיְהִי אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בְנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם: (ב) וַיִּגַּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֶךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיִּשָׁב עַל־הַמֶּטֶה: (ג) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף קַל שָׁקִי נִרְאֶה־אֵלָי בְּלוֹז בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּבְרַךְ אֹתִי: (ד) וַיֹּאמֶר אֵלָי הֲנִי מִפְרָד וְהָרְבִיתֶךָ וַיִּתֵּן־לְךָ קֶהֱל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזֶרְעֶךָ אַחֲרַיךָ אַחֲזֵת עוֹלָם: (ה) וְעַתָּה שְׁנֵי־בְנֶיךָ הַנוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאִי אֵלַיךָ מִצְרַיִמָּה לִיְהֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרֹאבֹנָיו וְשָׁמְעוֹן וַיְהִי־לִי: (ו) וּמוֹלַדְתֶּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרַיִם לָךְ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנֵי־חַלְתָם:

(א) וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בְּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאִגִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: (ב) הִקְבְּצוּ וְשָׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וְשָׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אַבְיָם:

(ג) וַיִּקַּח יַעֲקֹב לְצַנֹּת אֶת־בְּנָיו וַיֹּאסֹף רַגְלָיו אֶל־הַמֶּטֶה וַיָּגֹעַ וַיֹּאסֹף אֶל־עַמּוּי:

(28) Jacob lived seventeen years in the land of Egypt, so that the span of Jacob's life came to one hundred and forty-seven years. (29) And when the time approached for Israel to die, he summoned his son Joseph and said to him, "Do me this favor, place your hand under my thigh as a pledge of your steadfast loyalty: please do not bury me in Egypt. (30) When I lie down with my fathers, take me up from Egypt and bury me in their burial-place." He replied, "I will do as you have spoken." (31) And he said, "Swear to me." And he swore to him. Then Israel bowed at the head of the bed.

(1) Some time afterward, Joseph was told, "Your father is ill." So he took with him his two sons, Manasseh and Ephraim. (2) When Jacob was told, "Your son Joseph has come to see you," Israel summoned his strength and sat up in bed. (3) And Jacob said to Joseph, "KEI Shakai appeared to me at Luz in the land of Canaan, and He blessed me, (4) and said to me, 'I will make you fertile and numerous, making of you a community of peoples; and I will assign this land to your offspring to come for an everlasting possession.'" (5) Now, your two sons, who were born to you in the land of Egypt before I came to you in Egypt, shall be mine; Ephraim and Manasseh shall be mine no less than Reuben and Simeon. (6) But progeny born to you after them shall be yours; they shall be recorded instead of their brothers in their inheritance.

(1) And Jacob called his sons and said, "Come together that I may tell you what is to befall you in days to come. (2) Assemble and hearken, O sons of Jacob; Hearken to Israel your father:

(33) When Jacob finished his instructions to his sons, he drew his feet into the bed and, breathing his last, he was gathered to his people.

5. Moshe's Death, Deuteronomy 1:1, 33:1, 34:5-12 (End of Torah)

6. אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בידפארן ובינתפל ולבן וחצרת ודי זהב: (א) וזאת הברכה אשר ברח משה איש האלקים את בני ישראל לפני מותו:

(ה) וקמת שם משה עבדה' בארץ מואב על פי ה': (ו) ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: (ז) ומשה בן ימיו ויחשע בן ימיו מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה ה' את משה: (י) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים: (יא) לכל האתות והמופתים אשר שלחו ה' לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: (יב) ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

(1) These are the words that Moses addressed to all Israel on the other side of the Jordan.—Through the wilderness, in the Arabah near Suph, between Paran and Tophel, Laban, Hazeroth, and Di-zahab,

(1) This is the blessing with which Moses, the man of G-d, bade the Israelites farewell before he died.

(5) So Moses the servant of the LORD died there, in the land of Moab, at the command of the LORD. (6) He buried him in the valley in the land of Moab, near Beth-peor; and no one knows his burial place to this day. (7) Moses was a hundred and twenty years old when he died; his eyes were undimmed and his vigor unabated.

(8) And the Israelites bewailed Moses in the steppes of Moab for thirty days. The period of wailing and mourning for Moses came to an end. (9) Now Joshua son of Nun was filled with the spirit of wisdom because Moses had laid his hands upon him; and the Israelites heeded him, doing as the LORD had commanded Moses. (10) Never again did there arise in Israel a prophet like Moses—whom the LORD singled out, face to face, (11) for the various signs and portents that the LORD sent him to display in the land of Egypt, against Pharaoh and all his courtiers and his whole country, (12) and for all the great might and awesome power that Moses displayed before all Israel.

7. The Sin and Rejection of Shlomo: I Kings 11:9-13

(ט) ויתאנף ה' בשלמה כי נטה לבבו מעם ה' אלקי ישראל הנראה אליו פעמים: (י) וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה ה': (יא) ולאמר ה' לשלמה וען אשר היתה זאת עמו ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: (יב) אך בנימין לא אעשה למען דוד אביד מיד בנך אקרענה: (יג) רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתו לבדך למען דוד עבדי ולמען ירושלים אשר בחרתי:

(9) The LORD was angry with Solomon, because his heart turned away from the LORD, the G-d of Israel, who had appeared to him twice (10) and had commanded him about this matter, not to follow other gods; he did not obey what the LORD had commanded. (11) And the LORD said to Solomon, "Because you are guilty of this—you have not kept My covenant and the laws which I enjoined upon you—I will tear the kingdom away from you and give it to one of your servants. (12) But, for the sake of your father David, I will not do it in your lifetime; I will tear it away from your son. (13) However, I will not tear away the whole kingdom; I will give your son one tribe, for the sake of My servant David and for the sake of Jerusalem which I have chosen."

8. End of Melachim – The Destruction of the Temple, II Kings 25:1-7

(א) ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלים ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: (ב) ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: (ג) בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: (ד) ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתיים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: (ה) וירדפו חילי כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: (ו) ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט: (ז) ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל: (ח)

(1) And in the ninth year of his reign, on the tenth day of the tenth month, Nebuchadnezzar moved against Jerusalem with his whole army. He besieged it; and they built towers against it all around. (2) The city continued in a state of siege until the eleventh year of King Zedekiah. (3) By the ninth day [of the fourth month] the famine had become acute in the city; there was no food left for the common people. (4) Then [the wall of] the city was breached. All the soldiers [left the city] by night through the gate between the double walls, which is near the king's garden—the Chaldeans were all around the city; and [the king] set out for the Arabah. (5) But the Chaldean troops pursued the king, and they overtook him in the steppes of Jericho as his entire force left him and scattered. (6) They captured the king and brought him before the king of Babylon at Riblah; and they put him on trial. (7) They slaughtered Zedekiah's sons before his eyes; then Zedekiah's eyes were put out. He

was chained in bronze fetters and he was brought to Babylon.

9. Shlomo's Success, I Kings 5:5, 14

(ה) וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבֵטַח אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד־בְּעֵר שִׁבְעַת כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה: (ס)
(יד) וַיָּבֹאוּ מִכָּל־הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֶת חֲכַמַּת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־חֲכַמָּתוֹ: (ס)

(5) All the days of Solomon, Judah and Israel from Dan to Beer-sheba dwelt in safety, everyone under his own vine and under his own fig tree.

(14) Men of all peoples came to hear Solomon's wisdom, [sent] by all the kings of the earth who had heard of his wisdom.

10. Queen of Sheba, 1 Kings 10: 6-9

(ו) וַתֹּאמֶר אֱלֹהֵי־מֶלֶךְ אֱמֶת הֲיָה הַדְּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בָאָרֶץ עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חֲכַמָּתְךָ: (ז) וְלֹא־הָאֵמַנְתִּי לְדְבָרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתֵּרְאֶינִי עֵינַי וְהִנֵּה לֹא־הִגְדַּלְתִּי הַחֲצִי הוֹסַפְתָּ חֲכָמָה וְטוֹב אֱלֹהֵי־הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: (ח) אֲשֶׁר־נִשְׁיֵד אֲשֶׁר־יְעַבְדֶּיךָ אֱלֹהֵי הָעַמִּים לִפְנֵיךָ תִּמְיֵד הַשְּׁמַעִים אֶת־חֲכַמָּתְךָ: (ט) יְהִי יְקֹוֹק אֱלֹקֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בְּךָ לְתַתֶּנָּךְ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יְקֹוֹק אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם וַיְשִׁימֶךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה:

(6) She said to the king, "The report I heard in my own land about you and your wisdom was true. (7) But I did not believe the reports until I came and saw with my own eyes that not even the half had been told me; your wisdom and wealth surpass the reports that I heard. (8) How fortunate are your men and how fortunate are these your courtiers, who are always in attendance on you and can hear your wisdom! (9) Praised be the LORD your G-d, who delighted in you and set you on the throne of Israel. It is because of the LORD's everlasting love for Israel that He made you king to administer justice and righteousness."

11. The Messiah Isaiah 32:1

(א) הֲוֵה לְצִדֵּק יְמֵי־מֶלֶךְ וּלְשֵׁרִים לְמִשְׁפַּט יִשְׂרָאֵל:

(1) Behold, a king shall reign in righteousness, And ministers shall govern with justice;

12. Jeremiah 23:5-6

(ה) הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־ה' וְהִקְמַתִּי לְדָוִד צִמְחָה צְדִיקָה וּמֶלֶךְ וְהִשְׁלִיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָאָרֶץ: (ו) בְּיָמָיו תֹּשְׁעַת יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֵטַח וְזֶה־שְׁמוֹ אֲשֶׁר־יִקְרָאוּ ה' | צְדִקְנוֹ: (ס)

(5) See, a time is coming—declares the LORD—when I will raise up a true branch of David's line. He shall reign as king and shall prosper, and he shall do what is just and right in the land. (6) In his days Judah shall be delivered and Israel shall dwell secure. And this is the name by which he shall be called: "The LORD is our Vindicator."